

ת"פ 25133/06/20 - מדינת ישראל נגד דנה עמירב, עירי עמירב

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 25133-06-20 מדינת ישראל נ' עמירב ואח'

בפני **כבוד השופטת בכירה חנה טרכטינגוט**
בעניין: **המאשימה:**

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דני בר-שליט

נגד

הנאשמים:

1. דנה עמירב
2. עירי עמירב
ע"י ב"כ עו"ד תומר ורשה

גזר דין

1.

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בהעסקת עובדת זרה במשק בית שלא כדין, עבירה על פי סעיפים 2(א)(1) ו- (2) לחוק עובדים זרים תשנ"א-1991 (להלן: "**חוק עובדים זרים**").

2.

טיעוני המאשימה לעונש -

א. מדובר בכתב אישום יזום אשר הוגש בהתאם למדיניות המאשימה.
ב. נסיבות ההעסקה חמורות שכן מדובר בתקופת העסקה ממושכת של 3 שנים.
ג. על אף שמדובר בשתי עבירות, הן מהוות אירוע אחד ויש לקבוע מתחם הולם לאירוע כולו.
בקביעת המתחם יש ליתן את הדעת לערך החברתי שנפגע (הפגיעה בזכויות עובדים חסרי מעמד והפגיעה בציבור, שכן מדובר בהעברת כספים ללא כל תיעוד).
על מנת למנוע התנהלות כזו יש להחמיר בענישה באופן שיהווה גורם מרתיע.
ד. מתחם הענישה על פי עיקרון ההלימה ביחס לכל אחד מהנאשמים הוא בין 30,000 ₪ לבין 58,400 ₪ (שהוא הקנס המירבי). אין לקבוע כי הרף הנמוך הוא כפל הקנס המנהלי לאור חומרת העבירה שבמשך תקופת ההעסקה ולאור העובדה שהעובדת הועסקה ללא כל אשרה להיות במדינת ישראל.

המאשימה מבקשת להטיל על כל אחד מהנאשמים קנס בשיעור 36,000 ₪ וכן לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שאם לא כן יוטל עליהם הקנס המירבי הקבוע בדין.

לגבי גובה הקנס המאשימה מפנה לע.פ. 9003-09-16 **טביב - מדינת ישראל**.

3.

טיעוני הנאשמים לעונש -

א. הנאשמים הביעו חרטה עמוקה, הודו בעובדות כתב האישום וחסכו זמן שיפוטי יקר.
ב. בני הזוג הם מלח הארץ.
הנאשם תרם רבות למדינת ישראל במדיניות התנדבותית הסברתית.
ג. האירוע קרה כתוצאה ממשבר עמוק, כאשר בנם הבכור של הנאשמים אובחן בשנת 2015 בהיותו בן כשנה וחצי על הרצף האוטיסטי, דבר אשר פגע במצבה הנפשי של הנאשמת והיא אף עברה אירוע מוחי בשנת 2019.
גם הנאשם עבר אירוע לבבי בשנת 2020.
הוגשו מסמכים רפואיים לתמיכה בטענות.

- ד. בשל מצבו הרפואי של בנם היו הנאשמים זכאים לקצבת נכות ובהתאם זכאים למטפלת זרה, אולם הם בחרו למשוך את בקשתם לקצבת נכות עבור בנם כדי שלא יפגע עתידו.
- ה. מדובר במשפחה נורמטיבית, תא משפחתי אחד. המשפחה עזבה את ישראל ובוודאי שלא יחזרו על העבירה.
- ו. לקולא יש לקחת בחשבון גם את העובדה שלא מדובר במי שהיתה קודם מטפלת סיעודית, וכן את העובדה שזכויות העובדת לא נפגעו ולפיכך אין עבירה של היעדר ביטוח רפואי.
- ז. בשל הנסיבות המקלות מבוקש לגזור עונש על הרף המינימלי של 10,000 ₪ למרות משך התקופה.

ההכרעה -

4. בהתאם לסימן א 1 לפרק ו' לחוק העונשין התשל"ז-1977, על בית הדין לקבוע את מתחם הענישה ההולם טרם גזירת הדין על הנאשם הספציפי.
5. העבירות על חוק עובדים זרים נקבעו כעבירות מנהליות והקנסות המנהליים שהוצמדו להן הנם בשיעורים משמעותיים.
- על אף שהעבירה שעניינה העסקת עובד זר בלא היתר סווגה כעבירה מנהלית, כתב האישום הוגש בהתאם למדיניות מחמירה שאימצה המדינה בכל הנוגע להעסקת עובדים זרים במשק בית.
6. התופעה של העסקת עובדים זרים בלא היתר בעבודות משק בית הפכה, למרבה הצער, למכת מדינה. מדובר בהעסקה אשר משיאה למעסיקים תועלת של ממש כאשר את המחיר משלמים בדרך כלל העובדים המועסקים והציבור.
7. בענייננו מדובר על העסקת עובדת זרה, שלא במשלח ידם של הנאשמים. על פי כתב האישום ובהתאם להודאתם של הנאשמים ההעסקה נמשכה במשך כ- 3 שנים, תוך הלנת העובדת הזרה בבית הנאשמים.
8. אשר לרף התחתון במתחם הענישה - בשנת 2012 תוקן חוק עובדים זרים (תיקון מס' 15) ונקבע במפורש כי מקום שבו הוגש כתב אישום בגין עבירה על חוק עובדים זרים, הקנס שייגזר על נאשם שהורשע לא יפחת מכפל הקנס המנהלי, ודהיינו 10,000 ₪.
- בענייננו לאור תקופת ההעסקה הארוכה יש להעמיד את הרף התחתון על 15,000 ₪.
- אשר לרף העליון, בהיעדר נסיבות חריגות יש להעמידו על 70% מהקנס המקסימלי ודהיינו 40,880 ₪.

מן הכלל אל הפרט -

9. לחובת הנאשמים עומדת העובדה כי מדובר בהעסקת עובדת זרה בעבודות משק בית תוך הלנה בביתם במשך כ- 3 שנים.
- מנגד מתקבלת גרסתם אשר לא נסתרה כי דאגו לבטחה בביטוח רפואי.
10. הנאשמים שניהם הינם אנשים נורמטיביים, חסרי עבר פלילי.
11. הנאשמים הודו בעבירה המיוחסת להם וחסכו זמן שיפוטי.
- כמו כן הביעו הנאשמים חרטה ולקחו אחריות על המעשה.
- שוכנעתי כי מדובר במעידה חד פעמית מצדם וכי תכלית ההרתעה האישית בעניינם הושגה בעצם הגשת כתב האישום וניהול ההליך הפלילי.
12. כמו כן לקחתי בחשבון לקולא את נסיבותיהם האישיות, מצבו של בנם הבכור והאירועים הרפואיים אותם עבר כל אחד מהם.
13. עוד יש להתחשב בגזירת העונש על כל אחד מהנאשמים כי מדובר בתא משפחתי אחד וביחידה כלכלית אחת אשר הקנס משולם מתוך תקציבה [ע.פ. 33166-09-15 מדינת ישראל - ערגה מן ואלי מן (1.2.17)].

לא הובאו ראיות למידת אחריות שונה בין הנאשמים בביצוע העבירה.

14.

בשים לב למכלול השיקולים ולכך שלשני הנאשמים עניין שווה בהעסקתה של העובדת, מצאתי כי יש מקום להטיל קנס שווה על כך אחד מהנאשמים בסך של 18,000 ₪.

15.

הנאשמים לא ביקשו לפרוס את הקנס ולפיכך הוא ישולם עד ליום 15.6.22.

16.

בנוסף יחתמו הנאשמים על התחייבות שלא לעבור עבירה על פי חוק עובדים זרים למשך 3 שנים, שאם לא כן יחויב כל אחד מהם בנפרד בקנס המירבי של 58,400 ₪.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 45 יום ממועד קבלת גזר הדין.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, בהעדר הצדדים.